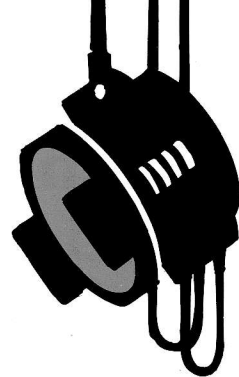

In de schijnwerper

His master's choice

Lekker prutsen

Trots van Gerrits verzameling is de Philips-radio uit 1935, die z'n buurman uit Zuid-Frankrijk heeft meegenomen. Het is een staand, houten model, dat met veel zorg en gevoel voor stijl is afgewerkt. En daarin is men heel ver gegaan. Zelfs in het doekje, dat de luidspreker aan het oog van de luisteraar onttrekt, zit heel subtiel een motiefje verwerkt: het Philips-logo.

'Dat is ook het merk, waarin ik me heb gespecialiseerd', vertelt de lange-termijn-planner van de binnendienst, 'omdat het Nederlands is, maar vooral ook omdat het bedrijf een rijke historie heeft in het ontwikkelen en ontwerpen van technische apparatuur. Philips producten zijn 'af'. Het vakmanschap, dat het binnenwerk uitstraalt, boeit me mateloos; de vormgeving van de buitenkant heeft mijn absolute respect'. Eén blik op de praktisch-nieuw-ogende radio's en pick-ups maakt je direct duidelijk waarom. Het zijn 'plaatjes'. Of beter gezegd: het zijn weer 'plaatjes' geworden. Want Gerrit stopt veel tijd in het schoonmaken en repareren van z'n verzameling ('lekker prutsen').

Tijdens zo'n opknabbeurt ontdekte hij op een keer een laatje in één van z'n toestellen. Met daarin: een radio-abonnement van ene monsieur Revel uit Massat (een gehuchtje vlak bij Andorra) en een bewijsje van een sweepstake-loterij. En onbedwingbaar dringt zich het beeld aan je op van een oudere man, die ingespannen luistert naar de uitslagen van de trekking op de radio. In de ene eeltige hand een glas witte wijn en in de andere misschien wel zijn ticket naar geluk...

Het zou een grove onderschatting en een enorm éézijdige benadering zijn om te zeggen dat hij het 'in de vingers' heeft. Daar zit de finesse, ja. Maar Gerrit de Vries (PBBi) heeft meer dan dat. In hem is een inspirerende combinatie van creativiteit en techniek verenigd. Een combinatie die tot hele leuke dingen kan leiden. Zo heeft Gerrit de verbouwing van z'n huis zelf ontworpen en uitgevoerd ('dat moet in 1977 geweest zijn, want ik was net gestopt met roken en verbouwen was volgens mij een goede therapie'); hij is een niet onverdienstelijk tekenaar en... hij verzamelt oude audio-apparatuur.

De moderne stereotoren in de woonkamer staat in schril contrast met de pick-ups en radio's in 'het hok'. Die laatste doen nostalgische gevoelens bij je opborrelen. Ze brengen je even terug naar de tijd dat je met het hele gezin thuis bleef voor programma's als 'De Bonte Dinsdagavond-trein' en 'De Familie Doorsnee'. Ze ruiken zelfs nog naar vroeger...

Maar als de lampen zijn opgegleeid en je hebt vol verwachting al draaiend een zender gezocht en gevonden, dan verbreekt niemand minder dan Michael Jackson met zijn nieuwste single de stilte en meteen ook de betovering. Natuurlijk wist je diep van binnen dat zoiets zou gebeuren. Immers: het antenne-draadje, dat Gerrit heeft gespannen tussen z'n Franse radio en de berkeboom achterin de tuin, vangt geen 'stralen' uit het verleden op; wél natuurlijk gewoon radiogolven uit de hedendaagse ether. Maar toch.

Het blijft onwezenlijk wanneer uit dat lijvige 'ouwetje' hetzelfde deuntje danst als uit een mini-wereldontvanger, die je pas geleden hebt gekocht. De kwaliteit is trouwens nog opmerkelijk goed. 'Elektrisch gezien', zegt Gerrit, 'is er dan ook vaak weinig mis. De apparaten zitten heel degelijk in elkaar. En mooi. Zowel van buiten als van binnen'.

